Відчит Англійського Журналіста про Совітський Союз

При кінці лютого загостив до Едмонтону англійський журналіст, канадійський уроженець, Карло Й. Кетчом. У своїм тригодинім трезвучім відчиті, на якім було присутних понад 1,500 слухачів, сказав п. Кетчом багато інтересного.

Совітська Росія, говорив п. Кетчом, се величезний край, який замешкує понад 161 міліонів населення, яке говорить 160 мовами й складається зі 150 національностей і сект. Тепер переводиться там один з найбільших експериментів соціялізації.

Хоча Кетчомови не дозволено було їхати до Совітів за його попередні звіти, йому все таки вдалося знова дістати на совітську територію, переїхати тисячі миль і повернути назад зі сотками фотографічних знимок, представляючих совітське населення, його заняття, звичаї та обичаї.

Ціле населення Совітської Росії остає під диктатурою 500 тисяч членів комуністичної партії. Сталін, хоч представляється імовзатно, одначе не має у Кремлі більшої влади, як 50 інших членів правительства. 12 осіб творить найвищу раду правительства, яка враз з одним представником на кожних 500 тисяч населення сходиться раз на кожних два роки. Колиб Сталін завтра помер, то диктатура комуністичної партії полишиться.

Росією править тепер одна з найбільш жорстоких поліційних сил, незвісних нігде у світі; також мають Совіти добре тренованy одноміліонову армію, до якої примусово покликано молодь із цілого краю.

Коли перша пятилітка не дописала, Росія розпочала другу пятилітку з тим наміром, щоби рільничу країну перемінити у промислову. Сей план індустріялізації включав у себе спровадження [illegible], машинерії а також впровадження системи примусової праці й дуже оживлений експорт російських продуктів. У Росії нема вже 5 міліонової армії безробітних, а сталося се тому, що застосувано красну приповідку, "хто хоче жити, мусить працювати, а хто не буде працювати, мусить згинути".

Вартим запамятання є те, що на 28 міліонів робітників, вісім міліонів є жінок.

При індустріяльних будовах пятирічка дописала. Великі фабрики функціонують з повною силою. Електрифікацію переведено по цілім краю, також організується колективні фарми.

Одначе по цілім Совітськім Союзі дається відчувати недостача поживи, тяжко працюючий робітник одержує один бохонець чорного хліба на день, сім яєць на місяць, одну кварту молока на місяць, пів фунта масла і сім фунтів мяса (коли можливо дістати) на місяць. Умілий робітник дістає половину того всього.

Торговельні договори зі Злученими Державами й Британією уможливили Совітській Росії перевести фінансову стабілізацію. У Москві побудовано підземну сітку залізниць; протирелігійні товариства войовничих атеїстів викоріняють релігію; також говорив бесідник про дуже легкий спосіб заключування й розвязування подруж, про нового рода кримінальні кари та вязниці, не пильновані дозорцями і т. д.

У розмові з репортерами англійських часописів заявив Кетчом, що відносно війни між Японією й Росією, то в Европі може до неї скорше прийти як на Далекім Сході, поміж Росією й Японією. Росія має на границях Сибіру яких 2000 аеропланів, придатних до кидання бомб і знаменитих пільотів, а Японія під тим оглядом стоїть далеко слабше. На гадку Кетчома гітлерівський рух є одним з найбільше провокуючих й небезпечних проявів на інтернаціональнім і політичнім горизонті.

Щодо голоду у Совітській Росії то відповідно до заяви Кетчома у зимі з 1931 на 1932 рік вмерло з голоду на Україні і на Північнім Кавказі близько 5 міліонів людей. Причинами, що викликали сей голод і смерть так поважного числа людей були посуха, боротьба між куркулями і бідняками-селянами, вал[illegible] колективізації й те, що московське правительство відмовилось заперестати вивіз за границю споживчих продуктів.

Коли Кетчом запитав урядовців у Москві, чому не ратують тих гинучих з голоду людей, йому відповіли, що що значать ті люде, коли інтереси цілого російського народу наражені є на небезпеку! Що значить один міліон людей у порівнанню зі 162 міліонами. "Ми", відповіли в Москві, не можемо перервати наших експортів, бо стратимо заграничні кредити. Дальше заявив Кетчом, що він особисто не є симпатиком комуністів.

Ми навели важніші виняти з реферату й розмов такого безстороннього журналіста й кореспондента як Кетчом, щоби наші читачі могли самі виробити осуд по чиїй стороні правда, чи по стороні Кетчома чи по стороні платних московсько-большевицьких агентів, [illegible] на всі заставки хвалять большевицьку Москву й заперечують безсоромно існування голоду на Україні.

ГІТЛЕР ДЕПОРТУВАВ АЕРОПЛЯНОМ БОЛГАРСЬКИХ КОМУНІСТІВ

МОСКВА. — Прибули тут німецьким літаком три болгарські комуністи, Юрій Дімітров, Василь Танев і Благой Попов, які у Німеччині були обжалувані за підпал райхстагу, одначе дістали увільнені задля недостачі доказів. Московський більшовицький уряд надiлив їх московським горожанством і на тій основі депортовано їх літаком з Німеччини до Москви. Тепер з наказу докторів мають вони через довгий час відпочивати і лічитись з напруження сил і наслідків знущань, які витерпіли у німецьких вязницях.

АВСТРІЙСЬКІ НАЦІ ХВАЛЯТЬСЯ, ЩО СОЦІЯЛІСТИ ПЕРЕХОДЯТЬ ДО НИХ.

ВІДЕНЬ. Провідники наці хваляться, що австрійські соціялісти масово предкладають їм свою кооперацію у боротьбі проти Дольфуса, огірчені масакрою робітників у горожанській війні й проголошенням соціялістичної партії нелегальною. Наці мають бути заамбарасовані предложенням соціялістів доставити їм зброю, понеже вони сподіються захопити владу в Австрії при помочі армії, поліції і жандармерії, а не через революцію.

ХТО ВЕДЕ ПРОВІД В ОСВІТІ НА УКРАЇНІ

Комісарем освіти на Україні по смерти Скрипника іменовано В. Затонського, звісного українського перекінчика й московсько-комуністичного хруня й лазуна. Його-ж головним помічником у ділянці управи освіти є Жид Ізраїль Абрагамович Хаїм, який не уважає навіть за потрібне сховатись під якесь прибране українське назвиско як се роблять звичайно московські Жиди.

МАНДЖУРІЯ МАЄ ВЖЕ СВОГО ЦІСАРЯ

Бувший китайський цісар, Генрі Пу І, якого скинуто з китайського престола коли мав шість літ життя, зістав проголошений манджурським цісарем дня 1 березня, с.р. Манджурію прозвано тепер цісарством Манчукуо й є вона виключним твором Японії, а її теперішній цісар се собі звичайний манекін-лялька в руках Японії. Створення нового цісарства на китайських землях є початком розчленовання й ослаблення Китаю його ворогом Японією. Европейські держави досі ще не признали й не мають наміру признавати новоствореного [illegible].

ЯКУ ТО ДЕМОКРАТІЮ ЗАВОДИТЬ ПОЛЬЩА ШИБЕНИЦЯМИ ВІДПОВІДНО ДО ВЕРЗАЙСЬКОГО ДОГОВОРУ

По Совітській Росії і гітлерівській Німеччині, Польща й "соціялиста" Пілсудського належить до тих саме держав, які масово тратять та вішають своїх підданих, селян і робітників. І так від вересня 1931 р. до кінця грудня 1932 р., у "демократичній" польській республиці з недемократичним соймом і недемократично вибраним президентом засуджено на смерть 166 осіб, з яких повішено 104. Найбільше повішених припадає на східні і південні воєвідства, заселені непольським инше силою до Польщі прилученим населенням. А прилучено те населення крайно нікчемним і ганьбу людській цивілізації приносячим своєю несправедливістю мировим верзайським договором. Батьком сього договору був "французький тигр" Клемансо, воєнний французький премієр міністрів, який помер в осени 1929 р., проклинаний і виксословлений усіми гнобленими і висисуваними з його причини народами. Ми всі, що памятаємо як то аліянтські часописи й агенти, що вербували військо до війни заявляли, що послідня велика війна ведеся за демократію й цивілізацію бачимо тепер власними очима як безсоромно й безвичнo вони брехали. Послідня чотиролітня велика війна велася не в обороні демократії, але в цілі знищення демократії й заведення деспотичних диктатур, що є далеко гірші від конституційних монархій. Не проти мілітаризму ведено світову війну, але в цілі повалення російсько-німецького мілітаризму й створення західньо-европейського й східньо-[illegible]ського мілітаризму, що кожної хвилі грозить новою страшною війною.

ЯК ГІТЛЕРІВСЬКІ КАТИ ВИКОНУЮТЬ ПРИСУДИ СМЕРТИ?

Німецький часопис "Ноєр Форвертс" у Чехословаччині описує як гітлерівські кати виконували присуди смерти на 6 засуджених за подвійне убійство у Кельні. Перед столом накритим чорним сукном поставлено пень дерева та сокиру з коротким топорищем. За столом засіли прокуратор, предсідник суду, судді присяглі і двайцять фашистів "представників" населення. Крім них були ще й духовники ріжних віроісповідань. Дозорці почали приводити по черзі звязаних засуджених до стола, їм прочитувано присуди смерти, а після того помічники ката хапали засуджених, воліки їх на місце страчення, привязували засудженця до деревяного пня, клали голову на колоді, а тоді виступав кат і відрубував засудженцеви сокирою голову. Четвертому й пятому засудженцеви кат відрубував три рази голову, заки її цілковито відрубав.

Екзекуція, відповідно до опису згаданого часопису була так жорстокою й жахливою, що навіть самі гітлерівські кати не могли на неї дивитися.

Подібної екзекуції очікує ще у німецьких вязницях около 37 засуджених.

Більшовицькі кати у вязницях на Лубянках, у Москві, тратять засуджених у той спосіб, що голого засудженця, звичайно політичного переступника, виводять до темної кімнати, на порозі якої стоїть більшовицький кат з величезним револьвером в руці й стріляє засудженцеви ззаду у голову та кладе його на місци трупом. Одіж засудженця й майно, яке є у нім, дістається катови-вбивникови.

Як бачимо, то гітлерівці під деяким оглядом ще перевищують більшовицьких катів. У кожнім случаю треба памятати, що ті жорстоко-жахливі присуди смерти практикуються у 20 столітті!

МИНЮТЬ МЯСО ЗА НАПИТКИ

Велика Британія згодилась на вже означеної квоти непровізи зі Злучених Держав, якої вартість має виносити около один міліон долярів річно. В обміну за се Злуч. Держави згодилися на привіз додаткової квоти британського вина і лікерних напитків у висоності 807,000 гальонів у протягу чотирох місяців. Оригінальна квота привожених горячих напитків вже давно вичерпалась.

ПАПА ВОРОНИТЬ КАРДИНАЛА

МОНАХІЯ, Німеччина. — Щоби охоронити кардинала Фавльгабера перед арештуванням гітлерівцями за його виступи проти наців, іменував його папа напським легатом. З тим титулом получена є дипломатична недоторканість і екстратериторіяльність. Згаданий кардинал [illegible] через свої виступи проти поганства, пропагованого німецькими націоналсоціялістами і за оборону старого завіту, який гітлерівці висміюють як неарійський і переиятий наскрізь семітизмом.

ДИВНА Й НЕСПОДІВАНА СМЕРТЬ УКРАЇНЦЯ

Брат, гром. Василя Олійника, властителя Ню Едмонтон готелю, умер нагло у Поноко шпиталі для умово хорих у четвер, дня 1. березня, дві години по привезенню його до згаданого шпиталю. У середу, 28. лютого, Іван Олійник прибув до Едмонтону з Ред Дір, де фармерує, щоби відвідати свого брата, а в четвер виїхав домів, одначе по прибуттю до Ред Дір його арештовано під закидом, що є божевільний та відвезено до заведення для умово хорих у Поноко. У дві години по прибуттю до заведення Іван Олійник вже не жив. На його тілі знайдено потовчення, які відповідно до осуду лікарів є давнішого походження. Тіло Олійника спроваджено до Едмонтону для переведення слідства над ним. Покійний І. Олійник мав 45 літ і полишив жінку й четверо дітей.

ЗГОРІВ ЖИВЦЕМ У ХАТИНІ

ЙОРКТОН, Саск. У неділю 25. лютого згорів живцем 64-літній Микола Лешко у своїй хатині, недалеко Фенвуд, Саск. Його хатина тем частинно згоріла. Кінна поліції перевела слідство у справі пожежі й смерти Лешка й прийшла до переконання, що причиною пожару були розпалені рури від печі.

ГЕЙ, ГЕЙ, ЗАЙШЛА ФРАНЯ В ГАЙ!

(Докінчення зі сторони 3-ої)

того ви самі не віряте, бо ви й самі [illegible].

С. С. Ф. хоч і недавно ще обєднав фармерів, робітників і взагалі трудову інтелігенцію під одно політичне провід, потрапила в короткім часі свойого існування здобути в Британській Колюмбії 7 послів, здобула при виборах понад сто тисяч голосів, а що здобула Л. Ф. С., яка там виступила під фірмою "Злученого Фронту"? Заледви 3,000 голосів! А й з тих трьох тисячів більшість потягли вони несвідомих українських голосів, які сьогодні мусять на правах [illegible] стругайків з Прінцем Руперт утримувати англійську комуністичну пресу, бо англійців в Канаді нема за стільки, щоби вірили в большевизм, що є найкращим доказом, що не попирають „комунізм“. За те С. С. Ф. преса в протягу одного року в Канаді зросла до тієї міри, що майже в кожній провінції має свої видання на англійській мові, а отсе на днях приступає до видавання у Ванкувері свойого власного щоденника. Самі капіталістичні газети тратять через зростом С. С. Ф. і кажуть, що С. С. Ф. начисляє сьогодні в Канаді сотні тисяч членів, а комуністи не то що не зростають, а і ті, що їх вірили, покидають їх, бо з кожним днем переконуються, що їх обманювано й задурманювано московськими чадом.

Н. „Фармарс“. С. С. Ф. росте і неверостє о сто процент вашої московське Л.Ф.Є. Фармері і робітники обєднані в Федерації Кооперативної Печально (С.С.Ф.) скорше чи пізніше виобіють в Канаді до влади, а Л.Ф.Е. часліться, як й інші посестри. С. С. Ф. наклеває то боротьби з капіталізмом всіх без ріжниці, сперта на організації на широких масах робітників й фармерів та трудової інтелігенції й має сьогодні в своїх рядах найкращі інтелектуальні сили, а Л.Ф.С., яка є нічим иншим а московською експозитурою має в себе темну масу українських кримурів, які поза криком й галабурдом та вірну службу Москві нічого досі реального не зробили.

Ті фармери й робітники (українські) вже пізнались й пізнаються з кожним днем на білих чи червоних крупах і се власне виходить всиалих доказувати в ряді „фармерів“ з Пакс-Гайвої з рінцами й тому з розпуки мисать на С. С. Ф. і "Фармерський Голос" вже в лихорадці.

Ти „фермарс“, не шукай Маріання по Ройкрофті, а шукай кроми, бо часом може бути вже не-тес. А хто читає „Фармерське Життя“ і „Фармерський Голос“, всякий розберає, де брехня, а де правда.

Гей, гей, зайшла Франя в гай!

Маріанна.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ

ЗБІЖЕВІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ

Четвер, 8-го березня, 1934.

ПШЕНИЦЯ:—	
Ч. 1. Нордерн	49
Ч. 2. Нордерн	42½
Ч. 3. Нордерн	42
Ч. 4. Нордерн	39
Ч. 5. Нордерн	35
Ч. 6. Нордерн	30
На годівлю	20
ОВЕС:—	
Ч. 2. С. В.	22
Ч. 3. С. В.	20
Екстра ч. 1. на годівлю	20
Ч. 1. на годівлю	19½
Ч. 2. на годівлю	18
ЯЧМІНЬ:—	
Ч. 3. С. В.	24¾
Ч. 4. С. В.	23¼
Ч. 5. С. В.	22½
Ч. 6. С. В.	21¼
ЖИТО:—	
Ч. 2. С. В.	28
Ч. 3. С. В.	24½
Ч. 4. С. В.	21½
Засмічене	21
ЛЕН:—	
Ч. 1. С. В.	126½
Ч. 2. С. В.	122½
Ч. 3. С. В.	113½

ЦІНИ ХУДОБИ В ЕДМОНТОНІ

Четвер, 8-го березня, 1934.

ХУДОБА НА ЗАРІЗ—	
Добрі до вибору годовані телята	$4.00-$5.00
Инші роди в долину	$4.25
Добірні до вибору бика від	$4.00-$4.50
Добрі до середніх	$3.25-$3.75
Звичайні гатунки	$3.00 в долину
Добрі до вибору ялівки	$3.25-$3.75
Добрі до середніх ялівки	$2.50-$3.00
Добрі до вибору корови	$2.00-$2.50
Звичайні $2.25 вдолину	
На консерви і заріз	.75-$1.00
БУГАІ —	$1.00-$1.50
ХУДОБА НА ГОДІВЛЮ—	
Добра	$2.75-$3.25
Добірна	$3.50
Звичайна до середньої від	$1.50-$2.50
ТЕЛЯТА—	
Добрі до вибору легкої ваги аж до	$5.50
Добрі роди	$3.50-$4.00
Звичайні до середніх від $3.00 вдолину.	
СВИНІ на бейкон по	$8.83
Ягнята—добрі	$5.75-$6.25
Інші	$5.00
[illegible]	$2.50 до $3.50

Hotel York

Передше National Hotel

10401 - 96th STREET, EDMONTON, ALBERTA

Телефон 25263

Якщо ви в Едмонтоні, загостіть до нашого готелю, а будете чутися як вдома.

МАЄМО ДО ВИНАЯМУ НА ДНІ, ТИЖНІ АБО МІСЯЦІ ВИГІДНІ, ЧИСТІ, МОДЕРНО ВИКІНЧЕНІ, ДОБРЕ ОСВІТЛЕНІ Й ОГРІТІ КІМНАТИ, З ВОДОЮ ТА ДЗВІНКОМ, ВКЛЮЧАЮЧИ КУПІЛЬ.

Телефон до всіх частей міста безплатно. Почекальня з прекрасними декораціями і радіом для вашої вигоди.

Перевіз автом від стації до готелю і впротиву сторону даром.

ЦІНИ ЗА КІМНАТИ УМІРКОВАНІ, ВІД 50Ц. ВГОРУ.

Услуга первородна і ввічлива.

За повне вдоволення ручить

РОМАН Р. СТОЙКО, Властитель.

Картка Замовлення

Висилаючи передплату на "ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" виповніть сю картку і зашліть до Адміністрації

THE FARMERS' VOICE
10336—96th Street -:- Edmonton, Alta.

Посилаю ...., як передплату за

"ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" на .... рік, (пів-рік).

Часопис прошу висилати на адресу:

Імя і назвиско ....

Почта ...., Провінція ....

НОВІСТЬ!

Запізнайте нову книжку під заголовком:—

Хто Винуватий

ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Оповідання написані дуже займаючо з життя галицьких селян в перс. 30-ти літ, з під пера ДМИТРА СОЛЯНИЧА, відомого колись організатора Січей і радикальної партії в Снятинщині, який живе тепер в Канаді.

Книжка має 161 сторін друку і коштує тільки 50 центів.

Замовляти можна в головному складі:

Alberta Printing Co.
Edmonton, Alberta
10336 - 96th Street,

або

D. Sollanych
514 Ave. E. South
Saskatoon - - Sask.

Для тих, що хотіли-б читати чистий часопис

ПОРУЧАЄМО

запренумерувати собі одинокий український часопис на американському континенті,

Народну Волю

що виходить три рази в тиждень. Часопис редагований в дусі робітничім і дуже інтересний своїм добірним матеріялом.

Передплата виносить: До Канади $5.00 на рік.

Адреса:—

NARODNA VOLA
524 OLIVE STREET,
SCRANTON, PA., U.S.A.

N. ROMANIUK
Адвокат і Нотар
Телефони:
Офісу 26629; Рез. 82705
304 McLeod Bldg., Edmonton

G. H. VanAllen & Co.
G. H. VANALLEN, K.C.
C. CLEMENT, L.L.B.
Адвокати
2 National Trust Building,
Edmonton, Alta.
Phone 22828

АДВОКАТСЬКА ФІРМА
Harvie, Bury & Yanda
Полагоджує всякі судові справи, як цивільні, кримінальні і т.д. Пишіть по українськи.
308 Bank of Toronto Bldg.
Phone 22118 EDMONTON

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР
Др. В. С. НЕВЧАС
ЛІКАР-ХІРУРГ І АКУШЕР
Тел. Офісу 23132 — Рез. 34384
Suite 4, Bradburn-Thomson Blk.
10160—101st Street, Edmonton.

Український Лікар
Др. ОСИП МЕГАС
KITCHEN BLOCK, Room 501
Phone 24040
10164a—101st Street
EDMONTON ALBERTA

Телефон Офісу 24416

Др. І. Верхомин
ЛІКАР - ХІРУРГ
Тел. Резиденції 73158
Електро-Терапія
Christie Grant Block,

Др. Ф. Ґовда
ДЕНТИСТ
Тел. Резиденції 23219
Edmonton, Alberta

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС

The Farmers' Voice

Часопис Присвячений Фармерським та Робітничим Справам

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС
Виходить два рази в місяць, кожного 10-го і 25-го дня в місяці. Передплата виносить на рік $1.00, за числ 5ц. 10336 — 96-та вулиця, Едмонтон, Алберта.

THE FARMERS' VOICE
Ukrainian Semi-Monthly
Published on the 10th and 25th day of each month.
10336—96th Street
Edmonton, Alberta.
Phone 24771

РІК III. ЧИСЛО 6 і 7. ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, 6-го КВІТНЯ, 1934. EDMONTON, ALBERTA, APRIL 6th, 1934. VOL. III. No. 6. & 7.

З нагоди Воскресення Христового Редакція й Адміністрація "Фармерського Голосу" шле своїм Передплатникам, Читачам й Одновірцям Найщиріші Святочні Побажання

Законопроєкт Управильнення Торгівлі Фармерськими Продуктами

В атавськім парламенті згаданий міністер рільництва, Вейр вніс законопроєкт, що носить назву "Нешенал Продактс Маркетінг Ект оф 1934", себто "закон з 1934 р., управильнюючий торговлю продуктами". Сей закон, коли буде ухвалений, віддасть в руки зорганізованих продуцентів контролю над торговлю їхніми продуктами.

У сім законі передбачується створення домініяльного уряду продажі кожного рільничого продукту, що ухвалою федерального уряду буде зачислений до групи регульованих продуктів. Сюди не буде зачислений оборот пшеницею.

На основі сього нового закону уряд продажі буде мати виключне право обмежити або поширити вивіз кожного регульованого фармерського продукту, контролювати торговлю тими продуктами між поодинокими провінціями, признавати відшкодовання в грошах експортерам за їхні втрати, при виконуванню приказів уряду продажі. Також буде виплачуватися відшкодовання, спричинені наслідком хитання курсу чужої валюти. Дальшим управлінням згаданого вище уряду буде регулювати довіз заграничних товарів, які можуть конкурувати з канадійськими продуктами, контролювати грейди регульованих продуктів, контролювати ціни й накладати кари за нарушення сього акту.

[illegible] на взір домініяльного уряду продажі продуктів мають постати провінціяльні й місцеві уряди продажі, які будуть взаємно співпрацювати.

БОЛЬШЕВИЦЬКО - МОСКОВСЬКА ГОСПОДАРКА НА УКРАЇНІ

Комуністичний урядовий часопис "Правда", що виходить у Москві, подає у своїм числі з 14 лютого, с. р. що у численних районах, совітської України ще не молотили збіжжа й ще не розділили хліба між колгоспниками. У Близнецьким районі до 6 лютого в 10 колгоспах було ще до вимолочення збіжжа з 2,500 гектарів, але сумнівне, чи колгоспи одержать з тих 2,500 гектарів більше, бо уже зіпсоване. А скільки розікрали, скільки збіжжа згнило, бо не вимолотили на час. Здається, що в зимну з тим знищується вартість трудодня. У колгоспі ім. Сталіна продано куркулям та спекулянтам ефективам тисячу трудоднів. У колгоспі ім. Червоної Армії дотепер не скінчили молотьби й не розділили доходу, розікради 800 пудів збіжжа та вкрали всі рахунки колгоспників.

УХВАЛИ УЧИТЕЛЬСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ В КЕЛҐАРАХ

КЕЛҐАРІ, 3 квітня. — Тут відбувалася саме учительська конвенція. До найважніших її ухвал належить домагання острих кар за нарушення постанов, відносно найменшої учительської платні, підвисшення більших вимог щодо приняття до нормальних шкіл, та установлення пляну провінціяльної старечої пенсії для учителів. Також домагаються учителі від правительства назначення комісії для розслідження мешкальних удогідень для сільських учителів. На конвенції підносилось теж заклади, що деякі місцеві шкільні ради позаключували "тайні договори", щоби принеталити учителів, зогляду на без робіття, годиться на значно меншу платню, як признає т. зв. мінімум салярі, себто менше як $840.

СЕСІЯ ПРОВИНЦІОНАЛЬНОЇ ЛЕГІСЛЯТУРИ ЗАКІНЧИТЬСЯ 11 КВІТНЯ

Сесія провінціональної легіслятури закінчить свої засідання, правдоподібно, у слідуючу середу, тобто 11 квітня. У протязі сього тижня ухвалиться теж усі внесені резолюції. Одною з головних подій у програмі сього тижня буде засідання рільничого комітету у пятницю, щоби вислухати звідомок майора К. Г. Доґласа, звісного економіста та основника системи соціяльного кредиту для облекшення фінансових трудностей, що носить його імя. У пятницю не буде засідання легіслятури, й через те цілий день буде посвячений засіданням комітету, який вислухає начерку системи фінансового кредиту майора Доґласа. Також полагодиться у сім тижні внесок щодо обмеження засівів пшениці у провінції. Прийде теж під обради легіслятури справа поправки відносно доходового податку, який то податок має бути відтягнений о один відсоток від усіх доходів від $3,000 і вище, щоби тим способом покрити недобір, виникаючий з усунення 3-долярового основного податку. Також займеться легіслятура доповненням домініяльного акту про уряд продажі фармерських продуктів а також ухвалить акт, [illegible] новласти, які відносяться до "Дет Адюстмент Акту". Дальшими справами, якими займеться легіслятура, се справа зміни в акті банкротства, злука залеглих податків в одну суму і розложення сплати на рати, полекші й опусти при сплаті, деякі зміни в доходовім акті й додатки до шкільного акту.

Загроза Війни на Далекому Сході Проминула

Ню Йорк.— Тут одержали каблеву вістку з Москви, що загроза вибуху війни на Далекому Сході на раз проминула.

До недавна у дипльоматичних кругах у Москві всі були певні, що російсько-японська війна вибухне сеї весни, тепер одначе загально думають, що до війни не прийде через кілька слідуючих місяців або може через рік або довше. Одначе з другої сторони нема майже нікого, кто би був переконаний, що війні дасться на стало запобігти, бо провокації є занадто тривалі й глибокі. Одначе критичні хвилі вибуху війни проминули і ніхто її не сподіється у найближчій будучині.

Один високий урядник японської амбасади у Москві, що недавно був на величавім бенкеті у більшовицьким комісаріяті, де братались большевики й Японці, є так оптимістично настроєний, що ручить, що є "100 відсоткові вигляди на мир." Одначе й він не відважився дати певної запоруки як довго буде тривати мир, згадно як довго треба буде одній і другій стороні приготовлятись до війни, щоби бути певною побіди.

КАНАДІЙЦІ ВИДАЮТЬ БІЛЬШЕ ЯК ЗАРОБЛЯЮТЬ

Отава.— Статистичне домініяльне бюро подає у своїм звіті, що канадійські консументи видають річно около $4,750,000,000. Загальний дохід Канадійців виносить $4,600,000,000 з чого $3,392,854,200 припадає на платні й заробітки, а решта се доходи від капіталів. З наведеного бачимо, що канадійці видають $150,000,000 більше як заробляють. Діється се тому, що багато канадійців укриває свої доходи через те, що походять вони з бонусів, грефту, бутлегерства, перекупства при продажах гемблерства і т. п.

ОЛЕСЬ БАБІЙ.

Христос Воскрес!

"Христос Воскрес!" — [illegible] руками
Ідуть усі в воскресні дзвони бить;
"Христос Воскрес!" — [illegible] устами
Кривдитель ісе Христа [illegible]словить.
Не вірте, ні! Правда ще [illegible] в гробі!
Замучена, мертва лежить [illegible] правда-Бог.
Так як би Він позволив кривді, злобі
Справлять у нас бенкети перемог?
Воскресла Правда? О, ні! [illegible]гляньте всюди,
За істину вбиває брата брат,
І кличе знов: "Мій збір — [illegible] твої труди"—
Судить на смерть невинних супостат.
Умерла Правда! Досі кривди [illegible]
Ще сльози, кров і піт кривавий поть,
Для панських втіх конають [illegible]не Гельоти
І досі ще найвищим Богом [illegible]кнут.
Не вірте, ні! Правда лежить [illegible] могилі,
Га чуєте, як грає в хмарах грім?
Як рвуться вже завіси перет[illegible]?
Дрожить в кривавім Римі царський дім.
О, вірте ви! З могили Правда встане,
Загляне Бог — до чорних хлопських хат!
До нор вогких робітничих загляне!
В гору серця! Ще згине цар-Пилат!
О, вірте ви! Воскресне Бог любови
Прийде колись день рівности чудес,
І кликнемо по днях борні й крови:
Христос воскрес! Христос воскрес!

До Наших Читачів і Передплатників

Як се вже відомо нашим читачам і [illegible] часопис "Фармерський Голос" був оснований заходами одиниць, без ніяких фондів, без ніякої піддержки зі сторони сильних мира сього, або зі сторони якої небудь партії, навіть чисто робітничої, й тому був цілком незалежним поступовим часописом для попирання й боронення фармерських і робітничих інтересів. Нема двох гадок, що українським фармерам конечно потрібний є [illegible] фармерський орган. Кожний стан, кожна професія, старається мати свій становий чи професійний орган, який би заступав його інтереси та показував способи як боронити тих станових чи професійних інтересів.

У нас же канадійських Українців не мають свого станового органу навіть фармері, що становлять найчисленнішу й основну клясу серед нашої канадійсько-української іміграції й вони з конечности мусять признавати своїми органами часописи, що друкуються у чужій і багатьом з наших фармерів незрозумілій мові.

Щож до українських фармерів, то ми вже згадували, що українські фармері повинні мати свою власну організацію й допероа тоді як будуть її мати, з ними будуть числитись фармерські організації інших народів. Щоби-ж мати свою організацію, треба мати свій орган, свій заводовий становий часопис. Таким органом старався бути "Фармерський Голос". Він заохочував фармерів і робітників до організації, представляв як інші стани, а навіть фармері сусіднього народу, організуються, боронять і заступаються всюди за фармерські інтереси, пригадати хочби те, що "Ф. Г." найбільше писав про фармерський страйк у Злучених Державах а опісля найбільше з усіх українських часописів у Канаді, [illegible] страйкуючих фармерів у Мирнам до витревалости й солідарности.

Ми думали теж, що загал наших українських фармерів підіпре наші щирі змагання й поможе часописові стануть добре на ноги, та стати вповні незалежним фармерським часописом. Ми сподівалися навіть, що зможемо "Ф. Г." перемінити у тижневик. Розписали кампанію за побільшенням числа читачів. На жаль нас не зрозуміли ті, до котрих ми звертались, а коли й зрозуміли, то лише кілька десятків наших щирих і свідомих станово прихильників.

Сотки наших читачів, які залягають з передплатою, на жаль не вирівнали й досі, думаючи, що Видавництво може видавати часопис за дармо. Видавництво вірить, що кожний передплатник повинен мати на стільки чести, щоб за дармо не читати часопису і сейчас ту залеглість вирівнати. Хоч дехто скаже, що тяжкі часи, але се ще не оправдує ані одного нашого читача, що залягає з передплатою, бо в кожного чейже є займий доляр, який може дати на часопис. Та диво не в тому, що тяжкі часи, але в тому, що сімдесять-пять відсотків нашого українського загалу не доцінює друкованого слова і не хоче розуміти того, що ніхто інший не збудує для нього преси без його помочі, ані ніхто інший не вибере для нього кращої долі—кращого завтра—коли він собі того не бажає. І коли наш загал буде далі так думати, що інші зроблять для нього все, що йому потрібне, то ми певні, що він може ждати дуже довго і того не діждатись. Бо лише той здобуде кращу долю, хто за неї бореться.

З огляду на критичний фінансовий стан Видавництва та з огляду на лихе здоровля Видавця, ми змушені є на якийсь час заперестати видавання нашого часопису як двотижневика й приходимо до видавання його як місячника.

Сей одномісячний спосіб видавання часопису будемо продовжати так довго, поки наші довжники не вирівнають своїх залеглостей, а крім того кожний з наших читачів не приєднає нам бодай одного нового передплатника, що уможливило би нам повернення до видавання часопису як двотижневика, а відтак, коли би матеріяльний стан Видавництва стався цілком вдоволяючий, приступлення до видавання "Фармерського Голосу" як тижневика.

Багато наших свідоміших фармерів носиться з думкою створити Видавничий Комітет і перебрати часопис "Фармерський Голос" на свою власну відвічальність і мати свій власний становий орган і кермувати ним по свому розумінню. І тепер якраз пора їм подумати над сею справою і при найближчій нагоді скликати зїзд в сій справі і на тому зїзді обговорити справу часопису.

Адміністрація "Ф. Г."

ПОЛЬЩА ЗАПРОШУЄ СОВІТСЬКИЙ СОЮЗ ДО ЛІГИ НАЦІЙ

Віддавна ходили вже поголоски, що Совітський Союз має незадовго вступити до Ліги Націй, яку він до недавна ще висмівав і називав зборищем буржуазних хижаків і капіталістичних акулів. Тепер заповідають польські газети у Варшаві, що на найближчім засіданню Ліги Націй Польща поставить внесок, щоби запросити її найсердечнішого приятеля й найлучшого сусіда, Совітський Союз, стати постійним членом Ліги Націй.

ЗАПОВІДАЄ ПОБІДУ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ

Ню Йорк.— Промовляв тут на днях Сер Стеффорд Криппс, заступник голови робітничої партії у британськім парляменті. У своїй бесіді предсказував він побіду робітничої партії при найближаючихся загальних виборах до британського парляменту. Робітнича партія разом з посольськими мандатами одержить уповажнення завести соціялізм у Великій Британії.

БУДУТЬ ПЛАТИТИ ЛІКАРЯМ ЗА ЛІЧЕННЯ БЕЗРОБІТНИХ

Келґарі.— Міські власти застановляються над предложеним пляном, відповідно до якого має призначитися $50,000 як винагороду міським лікарям за догляд безробітних та них, що одержують допомогу від міста.

Обчислено, що у протязі послідних 4 літ економічної кризи міським лікарям належалосьби $1,000,000 за догляд безробітних, мужчин, жінок і дітей. За більшу часть своєї роботи, як повідомляють міську раду, згадані лікарі ніколи не одержать належної їм винагороди.

Туреччина Рішила Видати С. Інсола Злуч. Державам

Вашингтон.— Сем Інсол, американський магнат з Шикаго, обвинувачений за спроневірення міліонів долярів грошей, буде виданий Туреччиною Злученим Державам. Прогнаний з Греції, винаняв собі малий корабель і втікав на нім до Румунії. Коли корабель опинився коло Істамбулу або Константинополя, турецьке правительство приказало арештувати Інсола на домагання американської амбасади. Інсол, довідавшись, що його мають арештувати, хотів скочити у води Босфору, але йому у тім перешкодили. До Істамбулу мають прибути грецькі адвокати з Атен, щоби помагати Інсолови в його боротьбі проти видачі Злученим Державам.

МОНАРХІСТИ Й КОМУНІСТИ ПЛЯНУЮТЬ РЕВОЛЮЦІЮ У ПАРИЖІ

ПАРИЖ, 3 квітня.— Загально поширюються тут твердження, що як комуністи так і монархісти плянують збройну революцію у Франції.

До Франції перепачковано около 14 тисяч крісів, заки міністер війни Петейн видав розпорядок добре пильнувати границі Франції. Феррі, редактор часопису ля Ліберте твердить, що кріси призначені є для комуністів, а комуністичний часопис "Юманіте" твердить знова, що вони призначені для монархістів.

Відповідно до тверджень редактора Феррі комуністи хочуть заволодіти Парижем, зорганізувавши загальний страйк та сконцентрувавши тут 12 тисяч війська, опісля займуть Версай, міністерство внутрішніх справ, телефонічні централі, ратуш і то всьо при помочі незорганізованих банд радикально настро[illegible].

Онтерійська і Квебекська Легіслятура Ухвалює Протиробітничі Закони

ТОРОНТО. — В онтерійській легіслятурі ухвалюють саме тепер новий закон, що регулює лісові табори та має приписати страйки лісових робітників. Подібний законопроєкт ухвалює теж квебекська легіслятура для провінції Квебеку.

На основі сього наваднюючого закону, робітникам не буде вільно страйкувати без згоди компанії, їм не буде теж вільно організуватися у свої робітничі юнії; щоби легше ошукувати та затуманювати робітників будуть зорганізовані компанійні юнії, до яких будуть мусіли належати всі лісові робітники.

Згадані вище закони ухвалили легіслятури обох провінцій на домагання лісових баронів, щоби ті послідні могли цілком безконтрольно визискувати лісових робітників у своїх таборах.

Робітники повинні тому матися на осторозі й повести незабзавітіщу боротьбу проти сих затій капіталістів на робітничі права, зорганізувавшись у свої робітничі юнії та іти одним фронтом проти капіталістичних визискувачів.

МІШАНЕ ГОСПОДАРСТВО ГОРОЮ В АЛБЕРТІ

Як з нижче поданого звіту показується, то албертійські фармері перші прийшли до того переконання, що у теперішних тяжких часах найлучше ще оплачується мішане господарство. І так зі звіту федерального департаменту для торговлі й промислу з 1 грудня, 1933 р., довідуємось, що в Алберті посідали фармері 1,440,000 штук рогатої худоби, тобто близько одну шесту загального числа рогатої худоби в домінії (8,459,800). Дійних коров було в Алберті 1,440,000 штук на загальне число 458,786 у цілій Канаді.

В Алберті було 903,5500 свиней на загальне число 3,268,800 у Канаді. Алберта, як бачимо, посідала більше як одну четверту всіх безрог у Канаді.

Овець і ягнят було в Алберті 772,600. Ціла канадійська домінія мала їх 2,737,900.

На канадійських фармах находилось 2,324,000 курей, під час коли у цілій Канаді було їх 47,147,400.

В Алберті було тому майже стільки курей, що у Квебеку; щодо овець, то було їх в Алберті 200,000 більше як в Онтеріо, а 200 тисяч менше як у Квебеку; безрог було тут 420 тисяч більше як у Квебеку, а 250 менше як в Онтеріо, лише 150 тисяч менше рогатої худоби як в Онтеріо; 30,000 менше молочних коров як в Онтеріо й 165 тисяч менше молочних коров як у Квебеку.

Взявши під увагу, що населення Алберти є значно менше як в Онтеріо й Квебеку, а також се, що тут нема таких великих ринків збуту як Монтреаль і Торонто, є очевидним, що Алберта під оглядом мішаного господарства стоїть на переді усіх канадійських провінцій.

Бородавки на руках можна вигубити, натираючи їх звичайною крейдою. Для того треба завше мати при собі крейду.

Щоби мiгтi баняки треба їх натирати цитриновим соком.

Щоби спинити кров з носа, треба покласти в ніздрі бавовну, вмочену в оцті, або покласти шматочок леду.

Атраментові плями виводять [illegible].

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС

Український двотижневик, присвячений інтересам українських фармерів і робітників.

[illegible] "Фармерського Голосу" [illegible] 10-го і 25-го дня в місяці, [illegible] в Едмонтоні, Альберта.

ІВАН СОЛЯНИЧ, Управитель. М. СИРОЇДІВ, Редактор.

Передплата виносить на рік $1.00, на півроку 50 центів, на чверть року 25ц.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ ВИСИЛАЄТЬСЯ НА ЖАДАННЯ.

[illegible]

THE FARMERS' VOICE

Semi-monthly paper, devoted to the interests of Ukrainian Farmers and Workers.

Published on the 10th and 25th day of each month by

THE FARMERS' VOICE PUBLISHING CO.

10336—96th Street, Edmonton, Alberta.

JOHN SOLLANYCH, Manager. N. SYROIDIW, Editor.

Subscription Rates: $1.00 yearly; 50c half-yearly; 25c quarterly.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION

Address: THE FARMERS' VOICE
10336—96th Street -:- Edmonton, Alberta

Невмірущість та Тріюмф Великої Ідеї

У слідуючу неділю, себто 8. квітня, с.р. буде обходити східно-християнська церква, до якої приналежить майже увесь український нарід, День Христового Воскресення.

Того дня, у досвіта, рано, рознесеться разом з гомоном Великодних дзвонів могутня пісня: "Смертю, смерть поборав". Рознесеться вона по українській землі, а також поза її границями там, де живе у більшій скількости український нарід. У сей день замучений український нарід хоч на хвилину розігне зболілу спину й почується одним, великим, могучим народом,— обєднаним одною великою Ідеєю минулого й сучасного — Ідеєю Воскресення.

Дві тисячі років тому завершилась велика трагедія на Голгофті, великий чин, тріюмф Ідеї — життя над смертю. Дві тисячі років тому засвідчено во віки вічні невмірущість Великої Ідеї, вимріяної пророками, припечатаної життям, терпінням, смертю й світлим воскресенням.

Народження Месії попередили пророки, натхнені огненною любовю до Великої Ідеї, що вміли піднестися над горе й турботи будня стогнучого в неволі рідного народу, що вміли сягнуть думками вперед, у майбутнє, невідоме. І вимріяний, очікуваний Месія прийшов та проголосив світові й свойому народові нову правду й замісць мира приніс меч. І казав усім віддати себе Великій Ідеї, покинути батька й матір, жінку й дітей та йти за ним.

Одначе його не зрозуміли й через те закричали "Роспни його!" і повели на Голгофту, оплювали й розпяли.

Але він воскрес і смертю переміг смерть.

І його воскресення пригадує нам давну як світ і стару як людство правду, що Ідеї не можна ні замучити ні вбити, що в боротьбі між Ідеєю й сліпою фізичною силою оконечна перемога завжди буває по стороні Великої Ідеї. Се правду мусить мати завжди перед очима поневолений і катований окупантами український нарід, якому доводиться у боротьбі за Ідею свого визволення з під панування ворогів переходити страшну Голгофту мук і терпінь, розчарувань і ударів долі. Особливо нині мусять усі Українці, без огляду на партійні ріжниці мати на гадці, коли його вороги окупанти погодились між собою, заключили пакти приязни його коштом, хоч які між ними класові ріжниці й з усіх сил і всіми способами намагаються ідейно обезброїти, морально розложити, при помочі облудних і брехливих платних наймитів і переслідуваннями, страшними муками й голодом фізично знищити цілий український нарід, як той, що мешкає на берегах Славутиці Дніпра так і той, що живе над Срібнолентим Дністром або й той, що коротає свою нещасну долю на зеленій Буковині, або на Закарпатській Україні.

Горе булоб українському народові, колиб він заломався під ударами хижацької московської чи польської сили окупантів, колиб зневірився у свою найвищу мету й покинув Ідею визволення. Сором був би йому, колиб дав себе ідейно обезброїти й морально розложити фізичній силі окупаційної влади, що навіть тут у Канаді закидає на нього свої сіти; сором булоб нашому народові, повтаряємо ще раз, колиб в українській суспільности взяла верх та нездорова течія й ті безхарактерні й безідейні люде, які зневірившись в Ідею боротьби за визволення народу, шукають для свого фізичного животіння шляхів і способів замирення або й цілковитого піддання заклятим і непримиримим нашим ворогам і то ціною Ідеї.

Для здійснення й прискорення своєї національної й соціяльної правди, за яку вже впало десятки тисяч героїв, за яку пролилося стільки крови й сльоз, за визволення з чужої окупації мусить віддати всі свої сили й посвятити себе в жертвенній цілости кожний український громадянин від сивоволосого старця аж до красноліцого юнака, кожна свідома українська мати та кожна у національній свідомости виховувана дитина.

Тому з нагоди так великого свята, з нагоди Воскресення Ідеї, нехай вільно нам буде пересилати привіт і поклін усім тим, що в сій тяжкій і відповідальній хвилі, у вірі й правді працюють, змагаються й страждуть за краще майбутня усього працюючого українського народу, за визволення всіх українських земель від чужої ворожої окупації.

Привіт і поздоровлення всім тим, що так як ми вірять у побіду й тріюмф катованої правди й в здійснення нашої найвищої державницької мети: в одну, злучену Соборну Українську Державу, в якій не буде ні пана, ні хлопа, ні гнобителя, ні гнобленого, ні визискувача, ні визискуваних.

Христос воскрес! Воскресне державна воля поневоленої України!

Старайно в Обороні Демократії

Коли розпочиналась велика світова війна, голосили аліянтські політики й ріжні їхні платні агітатори, що аліянти ведуть сю війну в обороні загроженої пруським юнкерством демократії. Не всі вірили тим облудним словам аліянтських політиків і агітаторів, до яких то послідних передовсім треба було зачислити більшість світової преси, а також торговельні й військові круги. Багатьом, що здавали собі справу з того, що між аліянтами була одна на пів деспотична держава зі "самодержавною конституцією" дивним і підозрілим видавалось се облудне твердження аліянтських агітаторів і оборонців тридержавного порозуміння. І не помилялись ті, що так думали, як ми повище написали. Повоєнні події показали, що велика війна велася не в обороні демократії, але скорше у підступнім намірі знищення [illegible]ратії та в обороні загроженого демократією капіталізму. Правді упала на пів деспотична Росія, одначе не було се заслугою аліянтів, лише заслугою збунтованих російських народів і всякого покрою російських революціонерів, що від кількох десяток літ підготовляли упадок деспотизму в Росії. Російські народи використали прикре положення російського деспотичного уряду внаслідок невдач російських військ на західно-німецькім фронті й повалили скомпромітованого справою шарлатана Распутіна та інтригами цариці в користь Німеччини, слабоумного й слабодушного царя і наскрізь зледащілий російський уряд, на чолі якого стояли такі кримінальні "знамени" як премієр Штірмер, міністер Протопопов, генерал Сухомлінов та інші. Одначе, хоч повалено царат, російські народи не скористали зі свободи, яку вже мали в руках, бо дались зловити на демагогічну вудочку більшовицьких комуністів, що обіцяли їм диктатуру пролетаріату, а коли [illegible] страшна деспотія у виді диктатури [illegible] провідників комуністичної партії над пролетаріатом, які то провідники завели у Росії страшну деспотію, нагадуючу часи Івана Грізного та його бандитів-опричників. Звідсіль демократія наступною страшною тиранією й деспотією. Фашизм за большевицьким комунізмом [illegible] наслідуючи його під багатьома оглядами фашизм, насамперед в Італії, опісля в Туреччині, Польщі, Мадярщині, а дальше у Німеччині під назвою гітлеризму або націзму, а в кінці й в Австрії, під покровом Дольфуса. Отже під сю пору стоїмо на порозі кризи демократії та ліберального парламентаризму, проти якого однозгідно виступають як комунізм так і фашизм.

Разом з комунізмом і фашизмом появились теж деспотичні диктатури, є вчені політики, які твердять, що диктатури не були би ні таким страшним лихом, якщоб були кращі та не рухнули й не нищили основних засад демократії та не послугувались насильством, як політичним способом керування державою. Та, на жаль, усі повищенні диктатури не думають бути переходовими й нищать основно всі свободи, які здобули собі цивілізовані народи та для здобуття яких пролились цілі ріки людської крови.

І саме в обороні загрожених засад особистої свободи, свободи друку, слова, зборів та релігійних і політичних поглядів виступило багато англійських політиків і суспільних вчених і діячів та видали спільний манифест. У тім манифесті заявляють вони, що на світі потреба нових провідників, однакож вони мусять розуміти вагу свободи й повинні знати, що лише демократія або панування народу є запорукою свободи. Ті нові провідники повинні показати демократію, а не висмівати її, як се роблять більшовики, Пілсудський, Муссоліні, Гітлер і Дольфус та мусять розвязувати наболілі життєві питання на основі розумування, а не насильством.

До найзавзятіших оборонців демократії й парламентаризму належить на диво й соблазнь наших українських консерватів, провідник консервативної англійської партії, торі, й англійський віцепремієр Стенлі Болдвин. Він упоминає Англійців, щоби шанували тяжко здобуту свободу, за яку тисячі літ треба було проливати людську кров, бо, як каже, свобода не спала людям з неба, як манна блукаючим по пустині Жидам.

Демократія, відповідно до слів Болдвина, означає, що кожний горожанин мусить вложити свою пайку у державне життя. Той, хто добровільно резигнує з тяжко здобутих свобід, каже Болдвин і відтягається від участи в розвязці державних питань та каже їх розвязувати диктаторам, сам признається, що є бовдуром, та що є нездарний і безсильний. Резигнувати з демократії і відрікатися парламентаризму, на гадку Болдвина, значить уступати місце диктаторам, а тим самим годитися на хаос, який звичайно наступає по упадку диктатур.

От такі поучення дає консервативний англійський провідник своїм землякам. Вартоби, щоби ті його поуки запамятали й взяли собі до серця всякого покрою наші "питомі" канадійські консервати, що нераз є "більше папські як сам папа" та обожають фашизм і диктаторів й кажуть нам вірити, що лише у фашизмі і диктатурі спасення України!

Не Мішайте Релігії до Політики

(З приводу пастирського листу польських католицьких епископів)

Ми не займалисьби такою справою як недавно виданий пастирський лист польських католицьких епископів, якщоб до тих епископів не зачислено й українських греко-католицьких епископів і якщоб той лист у своїм змісті займався лише чисто релігійними справами й справою розкладу суспільної моралі у післявоєнних часах, а не мішався до справ полі[illegible].

Тимчасом справа мається як раз противно. Пастирський лист польського католицького епископату, який підписали всі три галицькі гр.-католицькі епископи, себто Митрополит А. Шептицький та епископи Хомишин і Коциловський, має суто політичний характер і є написаний в інтересі польської державности та попирає теперішний фашистівський польський уряд. У листі, підписаним греко-католицькими епископами говориться до Українців, як до Поляків, говориться дальше про "вашу польську державу", про "потреби й настрої польської душі", про "польську будуччину" й тому подібне.

У пастирськім листі журяться польські епископи, що Польщі грозить "дух революції". Можливо, що се не на руку польським епископам, що їхня "ойчизна", яка ошуканством, грабіжжю і насильством загарбала чужі землі й страшно гнете силою підбиті народи, чується непевною й боїться революції. Одначе в інтересі гнобленого українського народу під Польщею є, щоби ся революція якнайскорше вибухла та звалила цілу Польщу "рогатий і хвостатий" якнайскорше забрав з поконику українських земель! Дивно тому, длячого українські епископи так журяться Польщею-гнобительною, що переслідує навіть гр.-кат. церкву й до крови, а навіть до смерти побиває гр.-кат. священиків та їх прилюдно висміває, арештує, садить по криміналах, як се пишеться у пастирськім листі галицького гр.-кат. епископату з нагоди пацифікації у 1930 р.! Про той страх перед революцією говориться у пастирськім листі польських епископів у слідуючий спосіб: "Коли нині народи цілком слушно потребують духа французької революції, то в нас деякі групи людей воскресують штучно того духа. Так якби Польщі прийшла сумна доля ратувати коштом своєї будуччини конаючий світ матеріялізму й новочасного поганства."

Не знають хиба епископи, особливо українські, що не штучно але цілком природно викликує Польща, — гнобителька підбитих народів, того духа революції й та революція не тільки вибухне, але й розвалить Польщу, як се вже бувало з нею у другій половині 17 і при кінці 18-го століття.! У своїм листі висловлюють теж польські епископи свою симпатію для польського фашизму, осуджують марксизм, [illegible] і лібералізм та всі ті лиха, проти яких воюють прихильники польського диктатора Пілсудського. Зате польські епископи, мимо своєї ворожнечі до комунізму, висказують свої симпатії для приязни між Польщею а совітсько-комуністичною Москвою, у слідуючий характеристичний спосіб: "Зміцнюючи мир на своїй східній границі, Польща причиняється сильно до закріплення европейського мира, за котрим вона щиро й заслужено побивається."

Цілий сей пастирський лист, з підписами гр.-кат. українських епископів, робить прикре вражіння, бо згадані гр.-кат. епископи, всолідаризувались з польськими епископами тоді, коли треба було підносити "польського національного духа", а не було про оборону католицизму й тому вони сильно понизили свою повагу в очах своєї пастви, згодившися підписати такий лист! І тому чи можна дивуватися, що на вільній американській землі, гр.-католики Українці відпадають від гр.-кат. церкви й творять всякого роду секти! Роблять вони се через польонофільську політику своїх епископів, щоби через покинення своєї церкви визволитись з під впливів польонофільства, ширеного гр.-кат. епископами. І чи можна так остро осуджувати, як се роблять гр.-кат. круги, поступок недавно померлого у Злучених Державах бувшого визначного гр.-кат. священика, бувшого ректора духовної семінарії, мітрата й бувшого апостольського вікарія для Боснії за те, що він, бачучи ту польонофільську й латинізаційну політику галицького гр.-кат. епископату, відпав від гр.-кат. церкви й оснував українську православну церкву й став її епископом, та навіть умираючи не жалував свого поступку, уважаючи його навіть в годині смерти за вповні оправданий. Пок. др. Жук, як визначний католицький теолог знав, що Рим може наказувати українським гр.-кат. епископам підносити спільно "католицького духа", але не може приказувати підносити польського національно-державного духа, який ненавидить з цілої душі все, що українське [illegible] на совісти мільйони українських мучеників, що [illegible] за любов до України найкращих синів українського народу. Кожна церква, не виключаючи й католицької, найбільше й найсильніше підкопує свою повагу тоді, коли мішає релігійні справи зі світськими, а особливо ще тоді, коли кидається з [illegible] проти народу, якого боронити є її святим обовязком!

Тому саме засада про розділ держави від церкви, яку голосять усі ліберальні духовні круги, є одною з найкращих засад й є вона як в інтересі самої церкви так і в інтересі держави. У Польщі розділу держави від церкви нема й тому там церква особливо гр.-кат. церква, мусить іти під руку державі, і шкодити свойому народові [illegible] своєї повагу та тратити своє значіння як інституція, що стоїть понад політичні й партійні справи.

На Теми Дня

СПРАВЕДЛИВЕ ДОМАГАННЯ

Віддавна вже відчоною у робітничих кругах зажаленно на те, що у теперішних часах економічної кризи й безробіття повинно змінитися деякі закони, які цілком безпідставно упосліджують безробітних і не дозволяють їм кандидувати й бути вибраними до міських і муніципальних рад. Був навіть випадок, що в одним з більших саскачеванських міст уневажнено недавно вибір радного лише тому, що він побирав допомогу від міста. Щоби зарадити таким неприятним й несправедливим подіям міська рада у Кельгарах домагається поправки чартеру, щоби в той спосіб не допустити, аби особи, які одержують т. зв. реліф, не могли бути кандидатами при міських виборах.

У нормальнім часі, можливо що на таке домагання ніхто не звертавби уваги й певно багато маєтніших горожан, які не знають що то біда й примусове безробіття, спротивилисьби такому домаганню. Одначе тепер, коли від більше як трьох років панує безробіття й сотки тисяч мешканців міст і фармів одержують запомогу, таке домагання викликує усоди одобрення. Ніхто тепер не осміляє се сказати, що такі безробітні горожане перестали бути поважними гідними членами суспільства або якимись волоцюгами або небезпечними авантурниками лише тому, що тепер не можуть самі удержатись, хоч нераз не могли самі подбати про своє удержання й платити правильно всі податки. Тут треба ще взяти під увагу те, що коли теперішня економічна криза потриває ще кілька літ, то мабуть не багато лишиться людей, що самі потрафлять подбати про своє удержання, а тим самим не багато буде таких, що будуть могли кандидувати й бути вибраними до міських чи муніципальних урядів. Тому саме разючою несправедливістю є відбирати таким людям горожанські права або їх упослідувати через те, що вони бідні й то не з власної вини, а скорше з вини правительств, що не вміють зарадити безробіттю. Такі нещасливці, що тепер одержують реліф, повинні мати [illegible] ти своїх власних представників у міських радах, які подбалиби про лучше їхнє трактування й те саме може й припиниться, що буде менше страйків по т. зв. робітничих чи невільничих таборах, які недавно мали місце у Британській Колюмбії й Алберті й менше буде всякого рода демонстрацій та менше бійок з поліцією й менше поліційних клюбів буде гаратати голови демонструючих безробітних горожан. Одначе пожаданим булоби, щоби й инші міські й муніципальні ради домагалися такої зміни чартеру, бо тоді скорше того дібється, через те, що правлячі чинники числяться більше з домаганням багатьох, як поодиноких міських рад.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ ЗРИВ В АВСТРІЇ, А КОМУНІСТИ

Всякого рода [illegible] й реакціонери як українські так і неукраїнські радіють з погрому австрійських робітників фашистівськими ордами. Їхній радости нема кінця, висловлювали вони навіть своє вдоволення з погрому робітників у часі Шевченківського концерту в Едмонтоні, бо добре знають, що була се боротьба демократії, заступленої зорганізованими трудовими масами, проти фашистів[illegible] диктатури.

Одначе куди гірше становище від звичайних реакціонерів відносно до горожанської війни в Австрії заняли комуністи, які деякі зарозумілі незнайки приписують виключно й керування згаданим [illegible] революційним зривом у Відні та в инших австрійських містах.

У самих початках революційного зриву в Австрії, комуністи старалися спершу представити сей робітничий виступ як своє діло. У комуністичній пресі цілого світу писалося, що се австрійські комуністи роблять революцію проти капіталістів і що австрійські соціял-демократи зрадили робітничі маси й в революції не беруть участи. У московських "Известиях", органі Центрального Комітету Союзу Соціялістичних Республик, [illegible] навіть карикатура, в якій представлено як австрійський "соціял-патріот" цілує [illegible]

[illegible] комуністи говорили на барикадах.

[illegible] трансформація комуністів до австрійських революціонерів [illegible], бо [illegible] у Австрії комуністів дуже мало, [illegible] на пальцях [illegible]. Противно, увесь австрійський робітничий [illegible] зорганізований в [illegible] соціял-демократичній партії. Через те саме вся комуністична преса на приказ з Москви змінила небавом фронт і почала [illegible] клевєтами та [illegible] австрійських соціялістів за їх збройний виступ проти Дольфуса й фашистів. Комуністична преса під диктатом Москви стала ширити безсоромні брехні й клевети, що збройний виступ австрійських робітників проти Дольфуса зорганізовано на грошах французького уряду.

Свій спротив проти австрійських робітників-революціонерів комуністи не обмежили лише до пресової брехливої кампанії, але перенесли її аж до чеського парламенту. І так, коли у чеському парламенті чесько-німецькі соціялістичні посли зробили манифестацію в память поляглих австрійських робітників, комуністичні посли спричинили бучу. Тоді одни соціялісти обурені таким поступком комуністів, плюнули тричі в лице комуністичному провідникові Ґоттвальдові, на що той послідній вже не реагував. Польські комуністи знова, під напором Москви, старалися переводити демонстраційному страйкові, який зорганізували польські соціялістичні робітники на протест проти погрому віденських робітників.

Комуністичну поведінку супроти подій в Австрії можна пояснити дуже легко. Московські більшовики були озлоблені на віденських робітників за те, що вони розпочали революцію без [illegible] і благословенства.

Тому то московські комуністи обвиновчують партію австрійської революції й взивають їх геройське діло контрреволюцією. Німецька пословиця каже, що "гарні думки разом світкають." І дійсно, у згаданім випадку, всякого покрою націоналісти й реакціонери, не виключаючи й українських, вийшли се разом з комуністами і співають на ту саму ноту, хоч в инших випадках завзято себе поборюють.

ВИДЯТЬ ЧУЖЕ ПІД ЛІСОМ, А НЕ БАЧАТЬ СВОГО ПІД НОСОМ

Наші вінніпеґські більшовики комуністи видали 22 березня, с. р. ювилейне число своїх "Українських (?) Робітничих Вістей", повне самохвальби й переказок. Коли зачнемо його переглядати від А до Я, то прийдемо до повірного і цілком фальшивого переконання, що у московських більшовиків у Совітськім Союзі, як теж в їхніх наємних наймитів у Канаді й Злучених Державах усе найкраще, найсправедливіше, найідеальніше й у взірцево непорочнім порядку. У них, себто у московських більшовиків, відповідно до писань У.Р.В. панує свобода совісти, преси, бесіди, товариства і зборів. Кожна партія, хочби й як противна комуністам, може видавати свою часопись, критикувати правительство, висміювати перед читаючою публикою усі злочини, "ляпи", надуживання совітських урядників, від Сталіна почавши, а на найнижчім сільськім міліціянері скінчивши. Всьо у них добре, досконале, всьо вільно критикувати, за критику нема ніякої кари, лише похвала, нема вивозу на Сибір, Соловки, та "в места не столь отдаленнія". У комуністів редактори більшовицьких урядових газет як "Известія" або "Правда" не дістають ніяких інструкцій, що писати, а що закривати перед горожанами Совітського Союзу, їм не кажуть хвалити Сталіна, Постишева, Кагановича, Косьора, Ворошилова, ін., себто тим більшовицьким редакторам, вільно ставати в обороні Троцького, Хр. Раковського, Бухаріна, Зіновєва, Скрипника, Хвильового, Ловінського, Вітика [illegible] вільно писати про голод на Україні й північнім Кавказі, від якого згинуло понад 5 міліонів Українців і 140 тисяч Німців, їм вільно уживати у часописній мові слова Жид, замісць московського Єврей, словом у них така свобода під кожним оглядом, якої ще не було, нема й не буде ніколи на світі.

Зате у фашистів, себто в Італії під їх дуче Муссоліні та в німецьким "прекрасним" Адольфом Гітлером, то вже цілком щось иншого. В Італії може існувати лише урядова фашистівська преса, а всяка инша "незалежна" ліберальна преса остро заборонена. Редактори урядових й одиноких, що там виходять часописів, дістають від фашистівської влади інструкції про що писати, а що закривати перед читаючою публикою, вони дістають приказ, що писати [illegible] буквами через цілу довжину часопису, а що мають затаювати; їм вільно лише хвалити їх дуче Муссоліні, а хорони Боже, хвалити когось иншого, як наприклад, короля Віктора Емануїла або міністра авіяції Бальбо або бувшого міністра Ґранді; їм не вільно писати про депресію, їм не вільно навіть містити деяких новинок. Якщоб фашистівський редактор відважився щось написати проти даних йому урядом інструкцій, він опинисьби на вигнанню на якісь призначений на се острові, закиби побачило світ предаговане ним число. Так само діється і в Німеччині, під брутальним чоботом бувшого капрала А. Гітлера. Так представляють канадійські більшовики існуючі, незносимі обставини у фашистівській Італії та гітлерівській Німеччині. Одно лише забувають написати й представити своїм, обдурюваним ними самими читачам, що те саме, що дієтся в Італії, дієтся теж слово в слово у Совітськім чи там Радянськім Союзі. Що більше, те, що дієтся в Італії, є лише наслідуванням того, що дієтся від жовтневої революції у 1917 р. у Совітськім Союзі. Не Ленін або Сталін учився у Муссоліні або Гітлера, але Муссоліні вчився у Леніна й московських більшовиків-комуністів, а Гітлер вчився вже як у Муссоліні так й у Сталіна. І комуністи й фашисти, се ягідки з того самого городця, тільки, що одні мають червону, а другі чорну шкорку. І одні, й другі, се найбільші вороги свободи й демократії, як одні так і другі вознесили свободу слова, преси, совісти й згромадження, як одні так і другі страшно мучать, мордують й вбивають людей, що відважаться критикувати неприхильно або осуджувати заведені ними, несправедливі й невільничі порядки. Одна лише різниця то та, що більшовики-комуністи ще безличніше й місченніше обдурюють ведені ними та затуманені маси народу як італійські фашисти або німецькі "нацї". Більшовицькі редактори у Канаді й Злучених Державах мають найкращі й найлучші платні, розбиваються у дорогих автомобілях, ходять у дорогих футрах, а їхній "мученик" Матвій Попович, має у Торонто величавий дім та фарми з садами, так, що його загальний маєток обчисляють на 40 тисяч долярів. А доробився він усього того вже по заключенню Версайського договору! От так представляється дійсна, незакрита правда. Більшовицькі редактори видять дуже добре чуже фашистівське під лісом, а свого більшовицького не видять під носом! У них є дві правди й два різні поняття добра й зла. Се, що роблять фашисти рівного покрою то зло, яке належить якнайостріше осуджувати; [illegible] те саме роблять більшовики-комуністи, учителі фашистів, то се уважають вони за добро й вихвалюють як щось найлучшого на земній кулі. Їхня льогіка, їхнє поняття добра й зла таке саме як дикого, голого мурина у найдикших сторонах Африки, який запитаний европейським місіонарем, що уважає за добро а що за зло відповів: Злом уважаю те, як мені хтось забере жінку, а добром уважаю знова те, як я заберу иншому жінку. Такої муринської льогіки придержуються наші більшовики-комуністи й такого способу думання учать ведені ними та не думаючі своїм розумом пролетарські маси!

ЩО ПИШЕ КОМУНІСТИЧНИЙ ЧАСОПИС ПРО КОМУНІСТИЧНИЙ ЛАД?

Комуністичним часописам у Совітськім Союзі не вільно з правила ніколи критикувати совітського режиму, подібно як часописам в Італії або Німеччині не вільно неприхильно критикувати режиму Муссоліні або Гітлера. Часом лише дозволяють совітські цензори, якими є звичайно члени Г.П.У. або чека, легко скритикувати непорядки або надужиття в якійсь одній інституції або фабриці, коли таке надужиття є справою чисто льокальною й не пошкодить совітському режимові в опінії загалу робітників. Таку критику називається тоді самокритикою й нею нераз вихваляються більшовицькі наймити газетарі у Канаді або Америці, однаке мило не наводять дословно такої самокритики, бо з неї, ті, що уміють читати між лініями, довідалисьби багато цікавого про цілий совітський лад взагалі.

До такої самокритики належить й те, що находимо в більшовицьким щоденнику "Красное Знамя", яке виходить у Краснодарі на Кубані. До Канади дійшло припадково одно число того щоденника з 29 вересня, 1933 р., а находимо у нім допис під слідуючими характеристичними й багато говорячими наголовками: "Погані обіди з гарних продуктів", "Жеріть, що дають" — так заявляють робітникам у харчівні 'Краселтрама'. "Коли буде кінець махінаціям Корнєлова?" "Книжки до науки є, а учнів нема". Находимо там теж допис про те, що в інституції, де по комуністичному виховують дітей, "діточе білля в антисанітарному стані, а купелі нема тиждями". У иншім "детдоме", себто інституції, де [illegible] більше не дістає, як по біді і на снідання кожний вихованець більше не дістає, як по 100 грамів хліба, хоч відповідно до паперової програми кожному вихованкові належиться 500 грамів". Значить обкрадають дітей на 80 проц. "Молоко на половину змішане з водою". У сьому "детдоме" багато дітей у дошкільному віці. "Про тих дітей мало дбають. Діти "бродять по вулицях". От так виховують комуністи дітей, будучих горожан Совітського Союза! У сьому самому числі находимо "медицинский указатель" для мешканців міста Краснодару. У сьому медичному покажчику є імена й адреси шістьох лікарів. Один лічить горло, инший лічить "болезни зубов", а прочі чотири лічать венеричні, себто полові недуги. Значить на загальні полові недуги хорує значне число мешканців Краснодару. Справді, можна сміло сказати, що доборовся комуністичний лад до самого краю!

ЗАПОВІТ ЛЬВА ТРОЦЬКОГО

Як звісно, Сталін і Троцький се завзяті вороги. Сталін прогнав Троцького зі Совітського Союза й він скитається чи там волочиться тепер по світі як "вічний Жид". За те ненавидить Троцький Сталіна й зове його "бальшим дураком". При кожній нагоді старається Троцький дати людям до пізнання, що Грузин Сталін далеко а далеко стоїть позаді його жидівського розуму. Недавно мав Троцький відчит у Копенгазі, а по відчиті сказав, що він відчуває вже старість і мабуть незадовго перенесеться на "лоно Авраама".

Я скоро вмру, сказав Троцький-Бронштайн, а мій заповіт такий: положіть мій мозок в алькоголь і вишліть до Москви.

До Москви? запитали приятелі.

Так. Алькоголь для головнокомандуючого Червоною армією, Ворошилова.

Ну, а мозок? спитали приятелі.

Мозок для Сталіна — сказав Троцький.

ГРОШЕВА ДОПОМОГА БЕЗРОБІТНИМ

Безробітні домагались вже віддавна, щоби їм виплачувано допомогу готівкою а не пожиною. Із бажання взяли собі під увагу ті міські ради, де робітничі алдермени (радні) мають більшість. І так недавно ухвалила таку постанову міська рада у Кельгарах, а слідом за нею пішла міська рада в Едмонтоні і ухвалила теж подібну постанову на внесок алдермена, панни Маргарети Кренг. Одначе непевною ще річчю є, чи така ухвала буде переведена в цілости у Діло. Треба бо знати, що запомогу безробітним виплачує не лише сама міська рада але теж і провінціяльне та домініяльне правительство, які платять свою пайку, яка виносить одну трету на кожне зі згаданих правительств. Коли отже правительства на те не згодяться, то ухвали міських рад ледви чи будуть мати значіння й допомоги безробітним лише частиною будуть виплачувати готівкою.

Едмонтонський мейор Нот заявив недавно, що місцева міська рада рішучо буде виплачувати від 1 травня свою пайку допомоги реліфникам готівкою. Так само думає й премієр Бравнлі, який є за тим теж, щоб провінціональне правительство виплачувало свою частину готівкою, розходиться лише про те, що думає й що постановить зробити у тій справі домініяльне правительство.

ГАРНИЙ КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКИХ ЗЛУЧЕНИХ ТОРГОВЦІВ

У минулу неділю, 1. квітня, с. р., улаштовано заходами організації Українських Злучених Торговців в Алберті, гарний концерт у салі Інституту ім. М. Грушевського. Вступне слово, яким розпочався концерт, виголосив гром. В. Челядин, голова згаданої організації. Гр. Челядин пояснив у своїй промові, яке завдання має сповнити організація Злучених Торговців Алберти, яку засновано 6 літ тому назад. Згадана організація удержує перший український гуртовий склад ріжних товарів, обслугує українських склепарів та дає пристановище українським інтелігентним силам в купецьким званням. Як дальша точка програми слідувала "Віанка Українських Пісень", віддграна на піяні панною Андрусів. Гарно випало теж баритонове соло гр. Озаркова, що відспівав "Ой не гаразд Запорожці" і "Дивлюсь у небо", теж при акомпаніяменті панни Андрусівної. Публика нагородила гр. Озаркова, що показав се добрим баритоновим співаком, грімкими оплесками. Головний реферат виголосив місцевий адвокат, гр. П. Лазарович. У своїм річево й зрозуміло виголошеним рефераті зазначив гр. Лазарович, що економічні інституції се серце народу. Український нарід стояв сильно лише тоді, коли мав добре розвинуту торговлю, а було се за княжих часів. Тоді Київ був серцем України. Торговля була підставовою силою укр.-руської держави, а коли розвинулась торговля, то тоді вслід за нею занила й духова культура українського народу. У дальший части свого реферату обговорив гр. Лазарович брошурку проф. Бучковського п. н.: "Нарід собі" й представив на численних примірах як застосували свою девізу "Нарід собі" або "свій до свого" инші культурні народи як Чехи, Ісландці, Фінляндці, Ірландці, Литовці, Жиди, Католицьці. Українці, відповідно до заяви гр. Лазаровича, програли недавно визвольну боротьбу головно тому, що не мали у себе розвинутого торговельного стану, з якого рекрутується міщанство, себто середній стан, який заселює міста й містечка й дає напрям усій культурно-просвітній і політичній роботі свого народу. Сей середній стан на українських землях складається з чужинців і вони творять чужинецькі острови серед українського селянського моря, які перепиняють всяку визвольну роботу. Днесь, по програній війні, зрозуміли Українці, чого їм не достає при визвольній боротьбі й тому взялись до виплекування у себе кооператив, яких є тепер на укр. землях до 4000, а також до основування склепів і фабрик.

Канадійські Українці зрозуміли значіння зорганізованого торговельного стану і саме наша провінція Алберта веде перед у торговельнім житті наших поселенців. Дальшою точкою програми була гра на цимбалах гр. Петрика, який грав два рази. Опісля виголосила гарну декламацію звісна ще з Вінніпегу декламаторка і добра аматорка-акторка панна Угринюк, яка віддеклямувала Франкову "Притчу про приязнь". Також досить добре деклямував малий хлопець, Нестор Марчишин. Вельми річевий, цікавий і дотикаючий пекучих справ реферат виголосив гр. Гринюк, урядовець Організації Злучених Торговців. Гр. Гринюк говорив на тему: Яку шкоду приносить у теперішнім часі кризи і безробіття департаментальні і ланцюгові склепи. З реферату гр. Гринюка довідалась присутня публика, що згадані департаментальні й ланцюгові склепи нищать дрібних торговців і обманюють платню робітникам і робітниць і тому є вони незвичайно шкідливі для нашого суспільства, яке не повинно ніяким чином їх патронізувати. Фортепяновим сольом панни Андрусівної і кінцевою промовою гр. Ст. Романюка, що дякував усім, що причинились до улаштовання концерту й взивав присутних до запамятання девізи "Нарід собі" і "Свій до свого", закінчився сей скромний собі але добре улаштований концерт. По відспіванню національних гимнів розійшлась вдоволена публика домів, тішучись ще й 20 виграними нагородами, що складались з пів фунта чаю або 7 фунтів муки.

Млинки до Чищення Збіжжа

Маємо на продаж VIKING і BULLDOG МЛИНКИ до чищення збіжжа з круглими решітками.

Виконують дуже добре призначену роботу, усуваючи вівсюгу й бурян із зерна.

За ціною й іншими подробицями пишіть до продавця

Kroening Garage

LAMONT, ALBERTA Phone 25. ANDREW, ALBERTA Phone 20.

ЗАКЛИК

До Українських Літераторів в Канаді й Злучених Державах

В наші часи серед українського суспільства запанував засліп партійницьких розгардіяш, соціяльно-політичні й релігійні непорозуміння, що немов кроба підточують дух єдности укр. народу, сіють ворожнечу і зневіру до його ідеї і стремлінь. Праця партійних угруповань спрямовується не на поборювання національних ворогів, не на плекання духа мужности і національної самопошани, а лише на проведення в життя своїх вузько-партійних, льокальних ідейок, на взаємне підорвання власного авторітету, на шкоду українського загалу. Навіть література, ця виразниця народніх болів і потуг всецільо находиться під впливом партій; думки авторів цензуруються, змінюються відповідно до вподоби партійних провідників. Самих авторів тяжкою фізичною працею змушені удержувати себе, бо не одержують абсолютно ніякої винагороди за свої писання, що некорисно впливає на їхню творчість. Зокрема автори не мають можливости вже виготовані праці друкувати із-за незгоди з напрямом тих чи інших партій. З уваги на повище, звертаємось до наших товаришів по праці з пропозицією заснування Товариства Українських Авторів на американському континенті. Головні засади наші слідуючі:

1. Згуртування українських літературних сил і плекання духа єдности серед них.
2. Звільнення літератури від партійних впливів і піднесення її на вищий, понадпартійний рі[illegible].
3. Витворення української літератури з життя українських переселенців на американському континенті.
4. Плекання вищого літературного смаку серед українського загалу через видавання поважної літератури, а не всяких сенсаційних плагіятів з чужих мов.
5. Заохочення української молоді до у[illegible] своїх здібностей [illegible] нагород за праці літературні і мистецькі.
6. Опіка над талановитими дітьми-сиротами і [illegible] сприятливих умов [illegible] розвитку їхнього розвитку.
7. Утворення контакту і кооперації з письменниками інших народів в цілі ознайомлення їх з українським народом, його боротьбою і національними стремліннями.
8. Видавання літературного альманаху, а наколи обставини дозволять, то періодичного літературно-наукового журналу.

Членом товариства може бути кожний Українець чи Українка котрі мають нахил до літературної праці, через подавання заяви і свойого — хоч би і невеликого — твору.

Віримо, що кожний літерат висловить свій погляд на зачіплені справі і піддасть свої сугестії до найшвидшого їх зреалізування. Українські часописи просимо о передрук.

Ласкаві зголошення слати на понижчу адресу:

Дмитро Солянич,
314 Евню Е. Саут,
Саскатун, Саск.

Ініціятивна трійка:
В. Тулевітрів, Гемилтон, Онт.
Д. Солянич, Саскатун, Саск.
О. Луговий, Саскатун, Саск.

ДОПИСИ

Торонто, Онт.

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ В ПАМЯТЬ ЗЛУКИ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ І "ПРОМОВА" ГЕНЕРАЛА СІКЕВИЧА

Сього року трафилось, що українські організації у Торонто перший раз злучились, щоби спільно відсвяткувати свято Соборности України, яке припадає у дні 22 січня, та є пригадкою тої історичної події, яка сталась на Софійськім майдані, дня 22 січня, 1919 р. До участи у Святочній Академії не запрошено большевицьку організацію, а також перший відділ Українського Трудового Обєднання й відділ Оборони України.

Програма згаданої Академії була ріжноманітна, бо кожна організація виступала зі своїми точками, які відріжнялись від точок інших, беручих участь у святі, організацій. Більшість виконаної програми випала дуже гарно, з винятком деяких недопісань у [illegible] Стрілецької Громади й Українського Національного Обєднання, головно у пісні "Гуляли, гуляли". У вступнім слові, рефераті й кінцевім слові висловлювали бесідники своє одушевлення з приводу єдности в устроєнню концерту й взивали до дальшої спільної праці. Хто добре слідив за тими гарними висловами, той міг легко зауважити, що се тільки високопарні слова, без внутрішнього змісту. Ціле обєднання було лише хвилеве, а не тривале, як се могло би здаватись із почитних гарних слів. Але й се треба зарахувати за великий здобуток, що обєднались бодай на чотири години, деякі; хоч далеко не всі організації. Щоби не бути голословним наведу факти, з яких самі читачі переконаються, що то було за обєднання. До участи у святі, як я вже вище згадав, не запрошено 1-го відділу Українського Трудового Обєднання й 20-го відділу Оборони України. А чому

(Докінчення на стороні 4-ій)

СВІЙ ДО СВОГО

ALBERTA HOTEL

Cor. 98th Street & Jasper Ave. Phone 27282

EDMONTON, ALBERTA

Коли приїдете до Едмонтону то загостіть до нашого готелю, а переконаєтеся, що дістанете чемну обслугу і почуєтеся як у своїм власнім домі.

Маємо до винайму на дні, тижні або місяці вигідні, чисті, модерно викінчені, теплі кімнати з горячою й зимною водою, включаючи купіль; у готелі є також елеватор для обслуги гостей.

ЦІНА КІМНАТ ВІД 50ц. ВГОРУ ЗА ДОБУ.

За повне вдоволення ручимо
А. Корпан — С. Гринюк — С. Пискливець, Властителі.

ДРУКАРНЯ Івана Солянича

У ВСІХ ДРУКАРСЬКИХ СПРАВАХ УДАВАЙТЕСЯ ДО НАС.

ВИКОНУЄ ВСЯКІ ДРУКАРСЬКІ РОБОТИ ДУЖЕ СТАРАННО І ПО УМІРКОВАНИХ ЦІНАХ.

Товариства, Секретарі Шкільні та Муніципальні, Місцеві Управи і Бизнесмени повинні удаватися зі всякими роботами до друкарні Івана Солянича, де дістануть добру роботу та скору услугу.

ТИСЯЧІ ОСІБ ВДОВОЛЕНІ НАШОЮ РОБОТОЮ, І МИ СВЯТО ВІРИМО, ЩО ВАС ВДОВОЛИМО ТАКОЖ.

Alberta Printing Co.

10336 - 96th STREET EDMONTON, ALBERTA

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ

Михайло Слободян.

Рейкрафт, Алта.

Присутний.

Фреймерхуд, Man.

ХВАЛЬНА РЕДАКЦІЄ!

Hotel York

Передтим National Hotel

EDMONTON, ALBERTA

Телефон 25292

ЦІНИ ЗА КІМНАТИ УМІРКОВАНІ, БЕЗ ОГЛЯДУ НА ПОРУ.

РОМАН Р. СТОВБО, Властитель.

Картка Замовлення

"ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС"

THE FARMERS' VOICE

Edmonton, Alta.

"ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" на .... рік.

Пошта .... Провінція ....

N. ROMANIUK

Адвокат і Нотар

McLeod Bldg., Edmonton

G. H. VanAllen & Co.

G. H. VANALLEN, K.C.

C. CLEMENT, L.L.B.

Адвокати

National Trust Building,

Edmonton, Alta.

Генеральний Будівничий

Peter Turetzky

Edmonton, Alberta

ПОРУЧАЄМО

Народну Волю

Передплата виносить: До Канади $5.00 на рік.

Адреса—

NARODNA VOLA

524 OLIVE STREET,

SCRANTON, PA., U.S.A.

АДВОКАТСЬКА ФІРМА

Harvie, Bury & Yanda

Bank of Toronto Bldg.

EDMONTON

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР

Др. В. С. НЕВЧАС

ЛІКАР-ХІРУРГ І АКУШЕР

Український Лікар

Др. ОСИП МЕГАС

KITCHEN BLOCK,

ALBERTA

Телефон Офісу 24416

Др. І. Верхомин

ЛІКАР - ХІРУРГ

Електро-Терапія

Christie Grant Block,

Др. Ф. Говда

ДЕНТИСТ

Edmonton, Alberta